

[Elgaard.]

Tusinde mere i Arbejde — ingen kan vide det, vi er enige om, at det bliver kun forholdsvis faa —, men Spørgsmaalet om Merbeskæftigelse eller Spørgsmaalet om Arbejde til vore ledige Arbejdere løses ad ganske andre Veje end gennem den Slags Love. Hvis Ministeren vilde gøre sin Indfyldelse gældende, saa at de Lovforslag, som Landbokommissionen har indstillet til Regeringen, blev gennemført, vilde det sandsynligvis give Beskæftigelse til 5 Gange saa mange arbejdsløse som de her foreslaaede Love, hvis de gennemførtes. For intet har mere Betydning, end at et Erhverv er i Stand til at udvide sin Arbejdskraft, fordi der er gjort noget til Støtte for det. Derfor vilde de Love maaske give 30 000 Personer Beskæftigelse, medens disse Forslag kun vil give Beskæftigelse til 4 000—5 000.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Socialministeren har kaldt de Forslag, vi her ønsker at forelægge, for Demonstrationforslag. Hvad skal man saa kalde saadanne Forslag som disse her? Hvis de vilde gennemføres, vilde det ikke betyde, at der i væsentlig Grad kom Folk i Arbejde, og de vilde betyde en selv af Socialministeren anerkendt tvivlsom Fordel for Arbejderne. De kan altsaa kun være fremsat, fordi man mener, at man kan bilde Arbejderne ind, at her er noget vældig godt, og det kalder vi Demonstrationforslag.

Ministeren sagde, at vore Forslag om Arbejdstidsforkortelse med fuld Kompensation kunde ikke gennemføres, som de partipolitiske Forhold er paa Rigsdagen. Jeg svarede dertil: fordi Socialdemokratiet ikke vil. Og i næste Nu sprang Socialministeren over og søgte Ly i et helt andet diametralt modsat Argument, han sagde: De økonomiske Forhold er saadan, at de umuliggør det — løb altsaa fra sit første Argument. Og det var ogsaa nødvendigt, fordi det jo gennem Kommunerne, hvor Socialdemokraterne har Flertal, er bevist, at Socialdemokraterne ikke vil. At man søger en Begrundelse i de økonomiske Tilstande, er noget helt andet. Men Begrundelser og Paaskud skulde det store Socialdemokrati jo nødvendig køre læns for.

Socialministeren (Steincke): Det blev nu gentaget af den konservative Ordfører, at Regeringen havde administrativ Be-

føjelse til indenfor de Rammer, som Forslag til Lov om midlertidig Indførelse af en 40 Timers Arbejdsuge sætter, at paalægge for det første naturligvis Statsmyndighederne, men ogsaa de kommunale Myndigheder og de private, der fik Tilskud eller Laan, at nøjes med en kortere Arbejdstid, altsaa at indføre de Regler, der her er givet. Jeg har hidtil været i Tvivl om, hvorvidt man kunde sige, at der lovmæssigt var en saa vidtgaaende Beføjelse for Administrationen. Nu er det gentaget baade, hvis jeg da ikke husker galt, af Venstres Ordfører og af den konservative Ordfører, at Regeringen efter disse Partiers Mening har en saadan Beføjelse.

Hvis jeg ikke modsiges paa dette Punkt, er det altsaa den almindelige Opfattelse her paa Rigsdagen — det vil jeg gerne slaa fast —, at Regeringen har denne Beføjelse, og hvis dette er Tilfældet, skal det ikke være mere end en Dag, før jeg henvender mig til Statsministeren om, at vi gør Brug af denne Beføjelse gennem de forskellige Love ogsaa overfor Kommunerne og de private. Jeg haaber, at jeg ikke har misforstaaet nogen af de ærede Ordførere. (*Elgaard:* Afgjort!). Ja, det kan i hvert Fald ikke være „afgjort“ for den konservative Ordførers Vedkommende, for for hans Vedkommende var det tydeligt nok.

Jeg synes, at den ærede Ordfører for Venstre tumler noget flot med arbejdsløse: 5 000 her og 30 000 der, og hvis disse Love blev gennemført, kunde der maaske højest komme nogle faa Tusinde i Arbejde. Jeg vil sige dertil, at selv om der kun kom et Par Tusinde i Arbejde, vilde det være ganske udmærket. Et Par Tusinde i Arbejde, det betyder Føde og Klæder o. s. v. til 2 000 Hjem, det betyder ganske overordentlig meget. Man skal ikke være saa overlegen, at man taler om *kun* nogle faa Tusinde, der kommer i Arbejde. Jeg er glad for hvert Hundrede, der kommer i Arbejde.

Med den ejendommelige Form for Logik, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen undertiden betjener sig af, naar han ikke rigtig tænker sig om, hævdede det ærede Medlem paa den ene Side, at jeg stod her og indrømmede, at disse Forslag ikke betød saa forfærdelig meget, paa den anden Side, at jeg havde fremsat dem for at bilde Arbejderne ind, at de betød saa forfærdelig meget. Nej, jeg har hele Tiden sagt det samme, som jeg siger nu, at det er en Begyndelse, det er et Forsøg paa forskellige Omraader for at faa saa mange i Gang som muligt. Hvor meget det betyder, det faar